

[Camre]

nøjagtig samme økonomiske og politiske begrundelse som det førstnævnte, og jeg skal derfor ikke gentage disse bemærkninger. Vi indførte i 1976 en afgift på 1.500 kr. pr. ejerlejlighed på anmeldelse om opdeling af en ejendom i ejerlejligheder, og det er den afgift, vi foreslår forhøjet til 4.000 kr. for hver lejlighed. Desuden indeholder lovforslaget nogle mindre, teknisk betonedede, ændringer af den tidligere lovgivning om stempelafgift, ændringer, som i øvrigt ikke har væsentlige provenumæssige virkninger.

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne også give tilslutning til en hurtig og positiv behandling i udvalget af dette forslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

I modsætning til hr. Camre kan jeg ikke tilsige nogen af forslagene nogen som helst positiv indstilling eller velvilje, og i modsætning til hr. Camre har jeg den opfattelse, at når man laver en sådan afgift, vil den komme til at ramme køberne, ene og alene køberne. Der er i langt den største del af landet mangel på ejerlejligheder, og derfor vil en sådan afgift blive lagt på dem, der skal købe lejlighed. Den bliver ganske simpelt hen lagt oven på den pris, der ellers skulle betales. Jeg kan altså ikke se, at det er folketingets opgave den ene dag at tale om alle de samfundsskabte værdier og så den næste dag være med til at pålægge, at ejendommene stiger yderligere i pris, fordi man lægger nogle yderligere afgifter på dem. Det er en ret inkonsekvent holdning at have til disse problemer.

Men der er altså et politisk forlig, der går ud på, at man skal have 100 mill. kr. hjem i statskassen. Hvis man så siger: o.k., vi skal operere inden for de rammer, som giver disse 100 mill. kr., så havde det været rigtigere, rimeligere og teknisk lettere gennemførligt, hvis man havde lagt hele afgiften over på udstykningen, selv om udstykningsafgiften skulle have været 8.000 kr., som det fremgik af et bilag fra skatte- og afgiftsministeriet i august måned. For den her foreslåede afgift – det står der jo i forslaget bemærkninger – på 2½ pct. hæfter både køber og sælger, og den skal ifølge normale handelsregler deles imellem parterne. Så foruden at sælgeren i forvejen har lagt det på prisen, som er hans andel, skal den køber, som er førstegangskø-

ber, stilles dårligere end den køber, som er andengangskøber. Det er efter min mening det samme som at lægge skat på de rødhårede.

Der er én ting, som undrer mig meget i forslaget bemærkninger, og det er, at skatte- og afgiftsministeren i det allersidste afsnit skriver:

»Den foreslåede afgift vil ikke medføre problemer i administrativ henseende.«

Der findes et bilag til lovforslag nr. L 211 fra august 1977, hvor skatte- og afgiftsministeriet svarer folketingets skatte- og afgiftsudvalg, at når man ikke på det tidspunkt kunne nøjes med at have afgiften ved førstegangssalg, skyldtes det, at det var administrativt umuligt at gennemføre. Jeg kunne derfor godt tænke mig at spørge skatte- og afgiftsministeren: hvad er der sket i skatte- og afgiftsministeriet fra august til nu, siden man har vendt totalt op og ned på det, man svarede folketingets skatte- og afgiftsudvalg på det nævnte tidspunkt?

Jeg tror også, vi under udvalgsarbejdet må få opklaret, hvordan ministeren har tænkt sig at bruge bemyndigelsen i § 2, for det må være helt rimeligt, inden man vedtager denne lovgivning, at man også kender de retningslinjer, efter hvilke den skal administreres.

Et andet spørgsmål, som heller ikke er besvaret i bemærkningerne – i hvert fald ikke så vidt jeg har kunnet læse dem – er: skal der betales for en sådan attest fra kommunen, og hvad skal der i givet fald betales for en sådan attest?

Jeg vil som sagt bede ministeren heroppe fra talerstolen fortælle mig og folketinget, hvad der er baggrunden for, at man i dag føler, at det er til at administrere en sådan ordning, når man i august havde den stik modsatte opfattelse og gav udtryk for det i et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Anders Andersen (V):

Som allerede nævnt er de to lovforslag et led i de forhandlinger, der fandt sted i august, og hvor der blandt forligspartierne var enighed om det rimelige i, at man fandt frem til en eller anden afgiftsform ved udstykning af ejerlejligheder, når der var tale om udstykninger fra før 1966.

De forslag, som nu foreligger, har jo den fordel, at de administrativt er enklere end en